

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๗). **ประโยชน์ของความกตัญญู**. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์. ๓๑ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงความกตัญญูทเวทิตาเป็นกุศลธรรมประจำจิต ท่านพุทธทาสเน้นว่าผู้ใดเป็นผู้ฉลาดหรือผู้มีปัญญา มีความกตัญญูทเวทิตาเป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนอย่างแน่นแฟ้น ย่อมกระทำให้ช่วยเหลือบุคคลผู้มีความทุกข์โดยเคารพ บัณฑิตทั้งหลายเรียกคนคนนั้นว่าเป็นสัตบุรุษ ซึ่งคำว่าสัตบุรุษนี้คือเป็นผู้มีความสงบหรือทำความสงบซึ่งสามารถที่จะดับทุกข์ของมนุษย์นั้นได้